

Posudek na rigorózní práci Mgr. Otakara Hájka, LL.M.

Odpovědnost za škodu způsobenou vadným či nebezpečným výrobkem – srovnání
anglické, české a americké právní úpravy

Autor předložil k posouzení vzácně vyváženou, dobře systematicky rozvrženou a obsahově výbornou práci zpracovanou na aktuální téma, které se těší zvláštní pozornosti odborné právní literatury. Určitou zvláštnost předložené práce spatřuji v tom, že výklad platné právní úpravy v českém právu umístil mezi anglickou a americkou právní úpravu. Práce je přehledná, kreativní a navíc autor v ní neopomíjí žádnou z nosných otázek zvoleného tématu. Obsahově práce přináší řadu cenných poznatků, které autor správně analyzuje a sleduje jejich dopad na další právní vývoj. Jednotlivé případy z právní praxe, které autor čtenáři předkládá, zvláště v anglickém a americkém právu, představují zásadní kauzy, které ovlivnily někdy stále ještě ovlivňují justiční praxi. Velmi zdařile a s hlubokou znalostí věci rozebírá případ Donoghue v Stevenson se zřetelem k pojmu „přiměřené péče“, řeší otázky, kdo tuto povinnost přiměřené péče má, vůči komu tato povinnost směřuje, co je to standard přiměřené péče a jak se dokazuje.

Průnik Směrnice 85/374 EEC do části I Consumer Protection Act 1987 je dalším předmětem jeho důkladného rozboru. V rámci navazujícího výkladu pak podává přehled jak starší, tak i novější britské judikatury.

V druhé části práce, ve které se autor zabývá právní úpravou českou, považuji za zvláště cenné jeho srovnání české a anglické právní úpravy za škodu způsobenou vadným či nebezpečným výrobkem. Stranou jeho pozornosti nezůstává ani hodnotící (a budiž poznamenáno, že i kritický) pohled na uvažovanou implementaci Směrnice do českého právního řádu v návrhu nového občanského zákoníku.

Přehled o právní úpravě americké obsažený v části třetí pak představuje další důkladný rozbor otázek odpovědnosti za škodu způsobenou vadným či nebezpečným výrobkem. V této části práci mě nejvíce zaujala sumarizace základních idejí současného práva „product liability“ v USA podaná autorem na str. 101n. Svůj nezanedbatelný význam má i autorova syntéza, ve které uvádí obsahové odlišnosti americké a evropské úpravy odpovědnosti za škodu způsobenou vadným či nebezpečným výrobkem; konkrétně pojednává o pojmu „výrobek“ a o „odpovědných subjektech“. Oceňuji i jeho srovnávací pohled na problematiku, která v anglickém právu je nazývána „exemplary damages“ zatímco v americkém právu jde o

„punitive damages“. S řadou právních vět, které autor předestírá čtenáři jako výsledek judikatorní činnosti soudů, lze jen souhlasit. Tak např. lze bez výhrad přijmout názor, že „náhrada škody by měla v maximální možné míře dostat poškozenou stranu do stejného postavení, v jakém by býval, kdyby k deliktu nebylo došlo“ (s.74)

Již v úvodu tohoto hodnocení byla konstatována vysoká hodnota posuzované práce; na tomto výrazně kladném hodnocení není třeba nic měnit. Autor prokázal hluboké znalosti zkoumaného tématu, osvědčil výbornou práci s literaturou, a to velmi často i s literaturou zahraniční, jakož i způsobilost tvůrčím způsobem –s přihlédnutím k právní praxi třech zemí- zpracovat nelehkou soukromoprávní otázku. Tím naplnil i požadavky kladené na práce rigorózní.

Předloženou rigorózní práci proto doporučuji k obhajobě.

V Praze dne 24.4.2010

Prof. JUDr. Jan Dvořák, CSc.